

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **S. T. I. E., s.r.o.**, IČO: X., M. B., *právne zastúpený JUDr. A. D., advokátom, M. B.*, proti žalovanému: **Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky**, Nám. Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6261/2010-8.1 zo dňa 25. mája 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/272/10-71 zo dňa 7. decembra 2011, *jednomyseľne*

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/272/10-71 zo dňa 7. decembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6261/2010-8.1 zo dňa 25.05.2010, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Prešove č. 1/2009/00890-012/JL zo dňa 08.12.2009, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o zriadenie ochranného pásma Geotermálneho vrtu VSC-1 v Popradskej kotline v katastrálnom území V. S.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že kvantitatívnu ochranu geotermálnych vôd nie je možné zabezpečiť stanovením pásma ochrany vodnej stavby v zmysle ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len zákon č. 364/2004 Z.z.). Účelom uvedeného ustanovenia je ochrana vodnej stavby ako vopred schváleného výsledku investičnej činnosti vlastníka stavby a to prostredníctvom určenia pásma ochrany vodnej stavby a stanovenie príslušných zákazov alebo obmedzení stavebných alebo iných činností. Inštitút stanovenia pásma ochrany vodnej stavby podľa § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. teda nemôže slúžiť na ochranu množstva geotermálnych vôd, na využitie ktorých je stavba geotermálneho vrtu zriadená. Pokiaľ teda v zmysle právne úpravy nie je možné zabezpečiť ochranu využiteľného množstva geotermálnych vôd určením ochranného pásma vodnej stavby – geotermálneho vrtu, prvostupňový súd konštatoval, že orgány štátnej správy postupovali v súlade so zákonom. Otázkou zabezpečenia prevádzkyschopnosti a ochrany vodnej stavby geotermálneho vrtu z hľadiska využiteľnosti množstva geotermálnych vôd sa za daného legislatívneho stavu môžu orgány štátnej vodnej správy zaoberať až pri prípadnom povoľovaní ďalších odberov geotermálnych vôd v danom území.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/272/10-71 zo dňa 07.12.2011 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. 6261/2010-8.1 zo dňa 25.05.2010 a rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Prešove č. 1/2009/00890-012/JL zo dňa 08.12.2009 zruší podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Kľúčovou otázkou pre posúdenie správnosti právnych záverov správnych orgánov je výklad ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. Správne orgány oboch stupňov aplikovali v posudzovanej veci výklad, podľa ktorého pásmo ochrany nie je možné zriadiť na ochranu využiteľného množstva geotermálnych vôd. Správne orgány teda v dôsledku svojho právneho názoru a priori vylúčili možnosť zriadenia pásma ochrany k vodnej stavbe – geotermálnemu vrtu, a preto sa už ďalej nezaoberali posudzovaním skutkového stavu a otázkou potreby zriadenia ochranného pásma v tomto konkrétnom prípade. Takýto výklad ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. nie je podľa názoru žalobcu správny z viacerých dôvodov. V posudzovanej veci bolo preukázané, že predmetný geotermálny vrt je nepochybne vodnou stavbou a podlieha právnemu režimu zákona č. 364/2004 Z.z. Spornou zostala otázka, či zriadenie pásma ochrany požadovaného žalobcom bolo potrebné v záujme ochrany vodnej stavby. Ustanovenie § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. upravuje inštitút pásma ochrany všeobecne pre všetky typy vodných stavieb. Pojem vodná stavba je definovaný v § 52 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z.z. Pojem vodná stavba v sebe zahŕňa širokú škálu veľmi rôznorodých stavieb súvisiacich s využívaním vôd. Vzhľadom na všeobecnú úpravu pásma ochrany vodných stavieb v § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. je potrebné, aby správne orgány pri určovaní pásma ochrany jednotlivých vodných stavieb vždy prihliadali na špecifické potreby ochrany toho-ktorého typu vodnej stavby. V prvom rade je preto potrebné pri výklade uvedeného ustanovenia vo vzťahu k jeho aplikácii na vodnú stavbu – geotermálny vrt, zohľadniť špecifiká tohto druhu vodnej stavby. Špecifickosť geotermálneho vrtu ako vodnej stavby spočíva v tom, že jeho účelom nie je využívanie vody ako takej, ale najmä využitie tepelnej energie, ktorej je v tomto prípade voda iba nositeľom. Žalovaný tiež

uznáva, že účelom pásma ochrany vodnej stavby podľa § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. je chrániť existujúcu vodnú stavbu pred poškodením a v tejto súvislosti chrániť jej funkciu formou zákazu alebo obmedzenia výstavby niektorých stavieb a činností vo vymedzenom území pásma ochrany vodnej stavby. Účelom pásma ochrany vodnej stavby, nie je chrániť iba samotný stavebný objekt, ale aj funkciu vodnej stavby, teda účelné a hospodárne využívanie vôd, ktorému konkrétna vodná stavba slúži. Správne orgány oboch stupňov nezohľadnili ani jeden z účelov právnej úpravy zákona č. 364/2004 Z.z., ktorým podľa § 1 ods. 1 písm. c/ zákona č. 364/2004 Z.z. je účelné, hospodárne a trvalo udržateľné využívanie vôd. V prípade geotermálnych vôd ich využívanie spočíva vo využití tepelnej energie prostredníctvom vody ako média. Aby mohla byť tepelná energia geotermálneho vrtu racionálne a efektívne využitá, musí byť zabezpečené, že bude dlhodobo možné bez prerušenia čerpať stanovené množstvá geotermálnej vody, ktorá bude splňať určité kvalitatívne hodnoty.

Geotermálny vrt ako stavba je umiestnený v podzemí na určitom mieste, avšak geotermálna voda, ktorá sa týmto vrtom čerpá sa nachádza v podzemí v uzavretej hydrogeologickej štruktúre na rozsiahlom území v okolí vrtu. Akýkoľvek zásah do tejto uzatvorenej podzemnej štruktúry môže narušiť alebo ohroziť prevádzkyschopnosť a funkčnosť geotermálneho vrtu. Pre ochranu funkcie geotermálneho vrtu je preto potrebné chrániť nielen stavbu ako takú, ale najmä hydrogeologickú štruktúru, z ktorej vodu čerpá a bez ktorej samotný geotermálny vrt nemá žiadny význam. Je potrebné, aby bola zabezpečená trvalá výdatnosť vrtu a aby geotermálna voda nebola ochladená reinjektovanou vodou z iných vrtov. To sa dosiahne jedine vylúčením hĺbenia iných vrtov na stanovenom území. Z týchto dôvodov ochranu funkcie geotermálneho vrtu ako vodnej stavby je možné zabezpečiť iba tak, že sa v určitom pásme zakáza činnosti, ktoré by mohli narušiť hydrogeologickú štruktúru nachádzajúcu sa pod zemským povrchom. Žalobca v žiadosti o zriadenie pásma ochrany vodnej stavby zo dňa 09.07.2009 vychádzal z odborne pripravených podkladov a pri svojom návrhu na zriadenie pásma ochrany vo vzdialenosti 5 km vychádzal zo záveru a odporúčania vypracovaného podrobného hydrogeologického prieskumu VRT VŠČ – 1, V. S. Táto záverečná správa bola schválená Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky, čím uznal potrebu určenia ochranného pásma vodnej stavby. Aj v odbornom posudku zo dňa 05.09.2009 RNDr. A. V. preukázala, že zriadenie pásma ochrany je opodstatnené v záujme ochrany funkcie vodnej stavby. Potreba zriadenia pásma ochrany a jeho rozsah bola riadne uvedená v schválenej záverečnej správe geologickej úlohy, čo je oficiálny dokument vypracovaný a schvaľovaný postupom upraveným zákonom č. 569/2007 Z.z. o geologických prácach (geologický zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 569/2007 Z.z.). Žalobca uviedol, že sa tiež nebránil určaniu menšieho územného rozsahu ochranného pásma vodnej stavby, pokiaľ by táto skutočnosť bola žalovaným zdôvodnená.

Žalobca si je vedomý, že ustanovenie § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. nestanovuje vlastníčkovi stavby právny nárok na určenie pásma ochrany, ale jeho určenie ponecháva na posúdenie orgánu štátnej vodnej správy. Aj pri tomto posudzovaní sa však správny orgán musí riadiť zmyslom a účelom právnej úpravy zákona a je povinný preskúmať konkrétne skutkové okolnosti žiadosti o zriadenie pásma ochrany. Žalovaný správny orgán sa však so žiadosťou po vecnej stránke vôbec nezaoberal z dôvodu, že vec nesprávne právne posúdil. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia inštitútu pásma ochrany vodnej stavby sa potom žalovaný vo svojom rozhodnutí už nezaoberal samotným predmetom žiadosti, ktorej účelom bolo určenie pásma ochrany vodnej stavby a vôbec nehodnotil účelnosť a vhodnosť zriadenia pásma ochrany vodnej stavby v posudzovanom konkrétnom prípade. Podľa názoru žalobcu, bez určenia ochranného pásma vodnej stavby – predmetného geotermálneho vrtu, nie

je možné naplniť ustanovenia zákona č. 364/2004 Z.z., ktoré mu ako vlastníkovi stavby stanovujú povinnosti za účelom zabezpečenia ochrany vodnej stavby a jej prevádzky. Bez poskytnutia ochrany geotermálnemu vrtu formou pásma ochrany vodnej stavby nie je zabezpečená funkčnosť geotermálneho vrtu do budúcnosti a žalobca z tohto dôvodu nemôže realizovať investíciu do využitia tohto vrtu. Ako žalobca uviedol vo svojej žiadosti o zriadenie pásma ochrany zo dňa 09.07.2009, žalobca chce geotermálnu vodu využiť na vykurovanie obecných zariadení v rámci spoločného podniku s obcou V. S., ako aj na rekreačné účely v areáli A. P. prevádzkovanom spoločnosťou A. P., s.r.o. Bez zriadenia požadovaného pásma ochrany nie je však zabezpečená trvalá a dlhodobá výdatnosť geotermálneho vrtu a tým ani jeho riadna funkčnosť na obdobie, ktoré by bolo postačujúce na návratnosť vynaložených investícií. Z využitia geotermálneho vrtu by pritom plynul aj všeobecný prospech.

Súd prvého stupňa uviedol, že požiadavka žalobcu na zabezpečenie ochrany využiteľného množstva geotermálnych vôd v súvislosti s vybudovanou stavbou je legitímna. Napriek tomu prijal prvostupňový súd taký reštriktívny výklad § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z., ktorým realizáciu tejto legitímnej požiadavky znemožnil a odmietol jej poskytnúť súdnu ochranu. Takýto výklad je tiež v rozpore s účelom predmetu právnej úpravy zákona č. 364/2004 Z.z. Pritom poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 306/2010 a sp. zn. II. ÚS 341/07, ktoré sa týkali výkladu právnych predpisov. V posudzovanom prípade ani nebolo potrebné odchyliť sa od znenia zákonného ustanovenia, postačovalo v súlade s uvedenými ústavno-právnymi princípmi prijať systematický výklad ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. a vykladať ho v súlade s účelom zákona a legitímnou požiadavkou žalobcu na ochranu svojho vlastníckeho práva.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/272/10-71 zo dňa 07.12.2011 potvrdil.

V dôvodoch uviedol, že z argumentácie žalobcu je zrejmé, že cieľom, ku ktorému smerovala jeho žiadosť o určenie pásma ochrany vodnej stavby, je vylúčenie iných subjektov z činností, ktoré by mohli mať vplyv na množstvo geotermálnych vôd na vymedzenom území a to za účelom zabezpečenia primeranej ochrany investície žalobcu prostredníctvom ochrany využiteľného množstva geotermálnych vôd. Dosiahnutie tohto cieľa odôvodnil jedným z účelov právnej úpravy zákona č. 364/2004 Z.z. a dospel k záveru, že narušením podzemnej geotermálnej štruktúry na určitom území v okolí vrtu žalobcu môže dôjsť k narušeniu alebo ohrozeniu prevádzkyschopnosti a funkčnosti vrtu ako vodnej stavby, a preto požaduje určenie pásma ochrany vodnej stavby podľa § 55 zákona č. 364/2004 Z.z.

Žalovaný bol pri posudzovaní žiadosti žalobcu povinný postupovať v súlade so zásadou zákonnosti vyjadrenou v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a skúmať predovšetkým cieľ a účel právnej úpravy určenia pásma ochrany vodnej stavby v zmysle § 55 zákona č. 364/2004 Z.z. Žalovaný ako vecný gestor zákona č. 364/2004 Z.z. pritom dospel k záveru, že ustanovenia § 55 zákona č. 364/2004 Z.z. upravujú režim ochrany vodných stavieb podľa ich povahy tým, že uvádzajú zákazy niektorých činností, ktorými môže byť ohrozená alebo poškodená vodná stavba ako taká. Prostredníctvom inštitútu pásma ochrany vodnej stavby zákon č. 364/2004 Z.z. teda neumožňuje vlastníkovi vodnej stavby uplatniť požiadavky na jej ochranu, ktorá vyplýva zo samotného charakteru vodnej stavby ako

celku, resp. jej stavebných objektov. Preto žalovaný skonštatoval, že žiadosť žalobcu nesmerovala k zabezpečeniu ochrany vodnej stavby ako takej, ako to umožňujú ustanovenia § 55 zákona č. 364/2004 Z.z., ale k ochrane využiteľného množstva geotermálnych vôd, resp. celej geotermálnej štruktúry na určitom území. Cieľom žalobcu bolo presadiť cez inštitút § 55 zákona č. 364/2004 Z.z. ochranu celého kolektora geotermálnych vôd z hľadiska vplyvu povoľovania ďalších vrtov a tým zamedziť ďalšiemu geologickému prieskumu a obdobným činnostiam v danej lokalite. Žalobca teda nežiadal o určenie pásma ochrany vodnej stavby v záujme ochrany vodnej stavby (§ 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z.), ale v záujme vylúčenia iných subjektov z vykonávania určitých činností na území s rozlohou cca 7 850 ha. Určenie ochranného pásma vodnej stavby za takýmto účelom však platné právne predpisy žalovanému neumožňujú, a to ani pri zohľadnení účelu zákona č. 364/2004 Z.z., systematických súvislostí a požiadaviek žalobcu na ochranu svojho vlastníckeho práva. Uvedený rozsah ochrany nielen nespadá pod režim § 55 zákona č. 364/2004 Z.z., ale ani do pôsobnosti orgánov štátnej vodnej správy.

Na dosiahnutie účelu zákona č. 364/2004 Z.z. v podobe účelného, hospodárneho a trvalo udržateľného využívania vôd slúžia iné inštitúty, ako napr. určovanie rozsahu ochranných pásiem vodárenských zdrojov v zmysle ustanovení § 32 zákona č. 364/2004 Z.z., ktoré slúži na ochranu výdatnosti, kvality a zdravotnej bezchybnosti vody. Tento inštitút sa vzťahuje iba na tie útvary podzemnej alebo povrchovej vody, ktoré sú určené na odber pre pitnú vodu. V záujme zabezpečenia ochrany využiteľného množstva geotermálnych vôd pritom orgány štátnej vodnej správy disponujú v zmysle platnej právnej úpravy inými možnosťami, ktorými je naplnený účel zákona č. 364/2004 Z.z. Orgány štátnej vodnej správy sú napr. v zmysle § 21 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z. pri povoľovaní odberov geotermálnych vôd viazané hladinou podzemnej vody, ktorá ešte umožňuje trvalo udržateľné využívanie vodných zdrojov a riadnu funkciu vodných útvarov s nimi súvisiacich a v súlade s § 65 zákona č. 364/2004 Z.z. musia pri povoľovaní osobitného užívania vôd vychádzať z výsledkov zisťovania výskytu podzemných vôd. Preto je jedným z podkladov pre vydanie povolenia na osobitné užívanie vôd (odberov geotermálnych vôd) záverečná správa z geologickej úlohy schválená žalovaným s výpočtom množstiev vôd v kategórii B. Tento podklad je účinným, záväzným a zároveň regulačným dokladom pri povoľovaní ďalších odberov geotermálnych vôd na danom území, ktorým orgán štátnej vodnej správy zabráni situácii prípadného ovplyvnenia existujúcich zdrojov geotermálnych vôd novými vrtmi, realizovanými v rámci nových prieskumných území.

Orgány štátnej vodnej správy sú takisto dotknutým orgánom v konaní o určení prieskumného územia podľa § 23 ods. 4 písm. e/ zákona č. 569/2007 Z.z. a vo svojom vyjadrení k návrhu prieskumného územia majú možnosť nesúhlasiť s navrhovaným prieskumným územím, prípadne žiadateľa upozorniť, že v prípade negatívneho ovplyvnenia už povolených odberov geotermálnych vôd geologickým dielom v rámci prieskumu bude musieť práce ukončiť a vrt prípadne zlikvidovať. V rámci povoľovacieho konania orgány štátnej vodnej správy nemusia vrt – vodnú stavbu povoliť a tiež nepovolia ani osobitné užívanie vôd odberom geotermálnych vôd. K záverečnej správe, rozhodnutiu žalovaného č. 9282/2008-9.1 a odbornému posudku RNDr. A. V. zo dňa 05.09.2009, ako aj k problematike realizácie investície žalobcu do využitia geotermálneho vrtu sa už žalovaný vyjadril v priebehu predchádzajúceho správneho konania, ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa, preto žalovaný v tejto súvislosti poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné:

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že Krajský úrad životného prostredia v Prešove začal konanie na základe žiadosti žalobcu zo dňa 07.07.2009 o zriadenie ochranného pásma geotermálneho vrtu VSČ-1 v Popradskej kotline podľa § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. v záujme ochrany využiteľného množstva geotermálnych vôd. Žalobca požiadal o stanovenie ochranného pásma o polomere 5 km, v rámci ktorého by nebolo možné povoliť ďalšie prieskumné územie pre hydrogeologický prieskum v Popradskej kotline. Krajský úrad životného prostredia v Prešove, Odbor kvality životného prostredia rozhodnutím č. 1/2009/00890-012/JL zo dňa 08.12.2009 zamietol predmetnú žiadosť žalobcu. V dôvodoch prvostupňový správny orgán uviedol, že ochrana vodných stavieb podľa § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. slúži k bezprostrednej ochrane vodnej stavby a na zabezpečenie jej prevádzkyschopnosti, nie na ochranu využiteľného množstva geotermálnych vôd, preto orgán štátnej vodnej správy nemôže určením pásma ochrany vodnej stavby chrániť kvantitatívne parametre podzemných vôd. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č. 6261/2010-8.1 zo dňa 25.05.2010 napadnuté prvostupňové rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z.z. na ochranu výdatnosti kvality a zdravotnej bezchybnosti vody vodárenských zdrojov, ktoré sa využívajú, orgán štátnej vodnej správy určí ochranné pásma na základe posudku orgánu na ochranu zdravia. Ak to vyžadujú závažné okolnosti, môže orgán štátnej vodnej správy určiť ochranné pásma aj pre využiteľné vodárenské zdroje a pre vodné zdroje určené na odber pre pitnú vodu s kapacitou nižšou, ako

sú definované vodárenské zdroje. Určené ochranné pásma sú súčasne pásmami hygienickej ochrany podľa osobitného predpisu.

Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. v záujme ochrany vodnej stavby, ak nejde o verejný vodovod a verejnú kanalizáciu, môže orgán štátnej vodnej správy na návrh vlastníka vodnej stavby určiť pásmo ochrany vodnej stavby a podľa jej povahy zakázať alebo obmedziť v ňom výstavbu niektorých stavieb alebo činností. V pásme ochrany vodnej stavby je vlastníkom vodnej stavby povinný poskytnúť vlastníkovi nehnuteľnosti náhradu podľa všeobecných predpisov o náhrade škody.

Podľa § 21 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z. orgán štátnej vodnej správy je viazaný pri povoľovaní odberu

a) vôd z vodného toku prietokom vody vo vodnom toku, ktorý ešte umožňuje všeobecné užívanie povrchových vôd a zabezpečuje funkcie vodného toku a zachovanie vodných ekosystémov v ňom (ďalej len „minimálny zostatkový prietok“),

b) podzemných vôd hladinou podzemnej vody, ktorá ešte umožňuje trvalo udržateľné využívanie vodných zdrojov a riadnu funkciu vodných útvarov s nimi súvisiacich (ďalej len „minimálna hladina podzemných vôd“).

Podľa § 65 zákona č. 364/2004 Z.z. orgány štátnej vodnej správy pri vydávaní povolení na osobitné užívanie vôd, súhlasov, vyjadrení a pri inom rozhodovaní sú povinné vychádzať z výsledkov zisťovania výskytu a hodnotenia stavu povrchových vôd a podzemných vôd, z vodnej bilancie, z programu opatrení na účely zlepšenia kvality povrchových vôd určených na odbery pre pitnú vodu, z plánov manažmentu povodí, z Vodného plánu Slovenska, z programu znižovania znečisťovania vôd škodlivými látkami a obzvlášť škodlivými látkami a z koncepcií a rozvojových programov vo vodnom hospodárstve.

Podľa § 23 ods. 4 písm. e/ zákona č. 569/2007 Z.z. k návrhu na určenie prieskumného územia v etape vyhľadávacieho geologického prieskumu a podrobného geologického prieskumu objednávateľ, a ak ide o osobitné prieskumné územie zhotoviteľ geologických prác, priloží stanoviská orgánov, ktoré sa vyjadrujú k projektu geologickej úlohy z hľadiska ochrany záujmov chránených osobitnými predpismi.

Z uvedeného vyplýva, že cieľom ochrany vodnej stavby podľa ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. je obmedzenie stavebnej činnosti, prípadne iných činností, ktoré by akýmkoľvek spôsobom mohli poškodiť samotnú vodnú stavbu. Uvedené ustanovenie začína slovným spojením „v záujme ochrany vodnej stavby“, preto uvedené pásmo ochrany podľa § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. je určené na ochranu vodnej stavby a nie na ochranu využiteľného množstva geotermálnych vôd, ako to požaduje žalobca. Inštitút pásma ochrany vodnej stavby neumožňuje zakázať povoľovanie ďalších prieskumných území a vykonávanie hydrogeologického prieskumu inými osobami v danej hydrogeologickej štruktúre.

Žalobca správne poukázal na jeden z významov právnej úpravy zákona č. 364/2004 Z.z., ktorým je účelné, hospodárne a trvalo udržateľné využívanie vôd. Ak ide o ochranu geotermálnych vôd, tak na zabezpečenie trvalej a dlhodobej výdatnosti geotermálneho vrtu slúžia iné ustanovenia zákona č. 364/2004 Z.z. a nie ustanovenie § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. Na dosiahnutie tohto účelu zákona, požadovaného žalobcom slúži napr. aj ustanovenie § 21 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z. alebo § 65 zákona č. 364/2004 Z.z.

Prípadné ďalšie odbery geotermálnych vôd sú viazané na povoloovací režim a orgány štátnej vodnej správy sú pri povoľovaní viazané hladinou podzemnej vody, ktorá ešte umožňuje trvalo udržateľné využívanie vodných zdrojov a riadnu funkciu vodných útvarov s nimi súvisiacich.

Orgány štátnej vodnej správy pri povoľovaní osobitného užívania vôd vychádzajú z výsledkov zisťovania výskytu podzemných vôd, čím sa zabráni situácii prípadného ovplyvnenia existujúcich zdrojov geotermálnych vôd novými vrtmi, realizovanými v rámci nových prieskumných území. Takisto v konaní podľa § 23 ods. 4 písm. e/ zákona č. 569/2007 Z.z., orgán štátnej vodnej správy, ako dotknutý orgán nemusí vyjadriť súhlas s návrhom prieskumného územia, ak by mohlo dôjsť k negatívnemu odberu už povolených odberov geotermálnych vôd geologickým dielom. Vodná stavba alebo osobitné užívanie vôd odberom geotermálnych vôd podlieha povolovaciemu konaniu, v ktorom orgány štátnej vodnej správy hodnotia jednotlivé aspekty, ktorého výsledkom môže byť povolenie, resp. nepovolenie novej vodnej stavby, resp. osobitného užívania geotermálnych vôd. Týmto je zabezpečený jeden z účelov zákona č. 364/2004 Z.z. a teda účelné, hospodárne a trvalo udržateľné využívanie vôd, ktoré nie je možné zabezpečiť prostredníctvom ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z., ako to požadoval žalobca vo svojej žiadosti zo dňa 07.07.2009.

Správne orgány oboch stupňov správne vyhodnotili právnu a vecnú stránku veci, preto z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/272/10-71 zo dňa 07.12.2011 ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nemal úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 13. novembra 2012

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková